

Skibe er ganske utilstrækkeligt bemanded; store 3-mastede Skonnerter gaar over Nordsøen uden en eneste befaren Mand om Bord. Blandt Mandskabet er der ikke en Matros, og det er farligt for de ombordværendes Sikkerhed og for Skib og Ladning. En almindelig 3-mastet Skonnert paa 200 Register-Tons har nu i Almindelighed 7 Mands Besætning, nemlig en Fører, en Styrmand, to Letmatroser og to Ungmænd og en Dreng som Kok. Der bør være mindst en Matros i Stedet for en Ungmand og en befaren Kok, saaledes at Mandskabet var sikker paa en ordentlig Forplejning. Fragtdampere paa 2 000 Register-Tons skal i Henhold til Loven have om Bord en Kaptajn, to Styrmand og tre Maskinmestre; men der er ingen Lovbestemmelse om, hvor meget Mandskab der skal være om Bord. Der bør yderligere være 4 Matroser, 4 Fyrbødere og en Donkeymand; men mange Gange sejles der ud med kun een Matros, ofte endda uden nogen Matros, med kun tre Fyrbødere og med en Dreng som Kok. Kokken bør selvfølgelig være befaren. Det er ganske uforvarselige Tilstande, der hersker her, og det er paa høje Tid, at Ministeriet tager Haand i Hanke med denne Sag, saa man faar en Bemandingsskala ligesom i Norge. I engelske Skibe maa Letmatroser ikke staa til Rors, men danske Skibe gaar ud uden en eneste Matros, og meget store Sejlskibe sejler til enhver Tid uden befarent Mandskab om Bord.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at Fyrbøderne udfører et frygteligt Arbejde, som slider forfærdeligt paa dem; det er behandlet fra forskellig Side, baade i Litteraturen og paa anden Maade. Gaar et Skib ud med 3 Fyrbødere om Bord og den ene bliver syg, er der ingen Erstatning for ham; saa bliver de to tilbageværende fuldstændig overanstrengt, for selv om de faar Hjælp af Dæksmandskabet, er dette ikke tilstrækkelig øvet i dette Arbejde til at hindre, at de andre overanstrenges. I det hele taget burde det være som i Amerika, hvor Fyrbødernes Arbejde ansættes pr. Ton brændt Kul.

Den norske Bemandingsskala, som jeg nævnte for et Øjeblik siden, nævner i intet Tilfælde mindre end 2 Matroser om Bord paa det være sig Dampskibe eller Sejlskibe af en saadan Størrelse som ovenfor anført; og hvis man kommer op paa en Damp paa 2 000 Register-Tons, skal der være saadant noget som 4 Matroser om Bord.

Det er ganske mærkeligt, at Ministeriet hævder, at det af Konkurrencehensyn over-

for Udlandet er umuligt for danske Redere at udbetale en vis Efterhyre til en afdød Sømands Slægtninge, Hustru eller Børn; man kan ikke betale en Hustru eller Børn en Maanedes Hyre ekstra, thi det vil stille den danske Skibsfart ugunstigt i Konkurrencen. Naar den danske Skibsfart er saaledes stillet i Konkurrencen overfor Norge, at de norske Skibe har en Bemandingsskala, der paabyder dem at sejle med et vist Antal Matroser, medens de danske Skibe kan sejle uden nogen som helst Matroser om Bord, synes jeg ikke, man har nogen Grund til at beklage sig over daarlige Konkurrenceforhold, og jeg synes, det er en meget ilde anbragt Bemærkning fra Ministeriets Side overfor Spørgsmaalet om en Maanedes Ekstra-hyre til en afdød Sømands efterladte.

Endelig mangler der i det foreliggende Lovforslag Bestemmelser vedrørende Forhyringsspørgsmaalet. Sømændene er de eneste Arbejdere her i Landet, som skal betale for at faa Arbejde anvist; alle andre Arbejdere kan faa Arbejdsanvisning gratis gennem de offentlige Kontorer. Dette Spørgsmaal har været behandlet her i Tinget. Paa Genua-Konferencen blev der udarbejdet et Forslag, som har været forelagt her til Ratifikation, og dette Forslag blev behandlet i et nedsat Udvalg. Efter at man i dette nøje havde drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Forhyring skulde finde Sted gennem et Organ, der var fremgaaet af Redernes og Sømændenes Organisationer, eller skulde ske gennem den offentlige Arbejdsanvisning eller gennem særlige Statskontorer, opnaaedes der i Udvalget fuldstændig Enighed om, at det sidste vilde være at anbefale, og Udvalget udarbejdede et særligt Lovforslag derom, som var trykt som Bilag til Ratifikationsforslaget, da dette forelaa her i Tinget. Altsaa, indenfor de sagkyndiges Kreds har man været fuldstændig enig om, at et Statsforhyringskontor burde oprettes. Men da Lovforslaget blev forelagt her, kom det kun til første Behandling; derefter gik det i Udvalg, og Udvalget holdt kun et eneste Møde, saa var den Sag dermed fuldstændig afgjort. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at en af Venstres Repræsentanter i Udvalget paa Forespørgsel erklærede, at det selvfølgelig ikke var Meningen, at man slet ikke vilde være med til at løse dette Spørgsmaal, men man maatte udskyde Sagen, til Sømandsloven blev forelagt her i Tinget, saaledes at Spørgsmaalet om Forhyring kunde blive ordnet sammen med Sømændenes Forhold i det hele taget. Desværre har den paa-gældende Repræsentant for Partiet Venstre